

Szabla z pochwą

- Czas powstania głownia – 4. ćw. XVII w., oprawa – 3. ćw. XVIII w.
- Miejsce powstania Polska
- Wymiary długość: całkowita – 94 cm; głownia – 79 cm; pochwa – 82 cm, szerokość: głownia – 5,5 cm; pochwa – 7 cm
- Numer inwentarzowy ZKWawel 171/1-2
- Muzeum [Zamek Królewski na Wawelu Państwowe Zbiory Sztuki](#)
- Dostępność Skarbiec Koronny
- Tematy [wojna](#), [stroje](#), [znane postaci](#)
- Technika [kucie](#), [szlifowanie](#), [cyzelowanie](#), [złocenie](#), [inkrustacja](#), [kameryzowanie](#), [odlewanie](#)
- Materiał [brąz](#), [stal](#), [złoto](#), [aksamit](#), [turkus](#), [koral](#), [almandyn](#)
- Data pozyskania 1924, rewindykowany
- Prawa do obiektu Zamek Królewski na Wawelu Państwowe Zbiory Sztuki
- Prawa do wizerunków cyfrowych domena publiczna
- Digitalizacja RPD MIK, 2014
- Tagi [techniki zdobnicze](#), [militaria](#), [barok](#), [3D](#), [domena publiczna](#)

Szabla o szerokiej, lekko zakrzywionej [głowni](#). Na awersie znajduje się nabijana złotem dekoracja w układzie sieciowym: kończyste pola utworzone z długich liści wypełnia gęsto drobna wic z listkami oraz rozetki z turkusami i almandynami. Rękojeść złożona z głowicą w kształcie głowy orła. Szabla ma krzyżowy [jelec](#) z ramionami zakręconymi silnie ku dołowi, z ornamentem rokokowym pośrodku awersu i bogatą [kameryzacja](#). Drewniana pochwa ze srebrnymi złożonymi okuciami: szyjką, trzewikiem oraz parą [ryfek](#) z motywami [rocaille](#) wysadzanych koralami, została oklejona niebieskim aksamitem dekorowanym złotym haftem.

Głownię, uważaną za dzieło lwowskich Ormian, można wiązać z okresem panowania Jana III Sobieskiego. Antykizująca oprawa musiała powstać dużo później, o czym świadczy ornament rokokowy. Broń o charakterze wybitnie dekoracyjnym i reprezentacyjnym jest trudna do jednoznacznej kwalifikacji (głownia prawie prosta, jak w pałaszu, i szeroka, jak w tasaku, natomiast oprawa szablowa). Szabla pochodzi prawdopodobnie ze zbrojowni Jana III Sobieskiego w Żółkwi. Od roku 1740, jako część spuścizny po Sobieskich, znajdowała się w zbiorach Michała Radziwiłła. Zrabowana w 1813 roku przez Rosjan w Nieświeżu, trafiła do carskiej kolekcji w Carskim Siole, a następnie od roku 1880 znajdowała się w Ermitażu w Petersburgu (A 277), skąd w roku 1924 została rewindykowana na mocy układu ryskiego.

Opracowanie: Krzysztof Czyżewski (Zamek Królewski na Wawelu), Redakcja WMM, © wszystkie prawa zastrzeżone